



În urma analizei tehnice realizate pornind de la rapoartele de similitudine generate de platforma [www.sistemantiplagiat.ro](http://www.sistemantiplagiat.ro) (folosindu-se, pentru verificare, forma fizică a tezei de doctorat) am constatat următoarele aspecte:

- a) unele surse conduceau către adrese web care nu pot fi accesate din Rețeaua Locală Internet sau pentru care nu se poate stabili data postării (de ex. scribd.com);
- b) unele surse identificate ca având texte similare cu teza au fost postate după data susținerii tezei;

Referitor la celelalte situații de similitudine identificate în lucrarea de doctorat analizată, am constatat preluarea parțială din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 10442 cuvinte (*prezentarea detaliată a textului identificat în tabelul alăturat*).

Comisia:

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT  
CĂTRE UN MODEL DE COMUNITATE DE INFORMAȚII

Autor: Daniel Andrei MOLDOVEANU  
Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Gabriel OPREA

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
RAZBOIUL BAZAT PE REȚEA (RBR) - COMPONENTĂ A REVOLUȚIEI ÎN PROBLEMELE MILITARE Mr.lect.univ.dr.ing. Mircea Popa  <a href="http://www.armyacademy.ro/biblioteca/anuare/2004/a37.pdf">www.armyacademy.ro/biblioteca/anuare/2004/a37.pdf</a>	2004	p. 16-17 În esență, NCW translatează superioritatea informațională în putere de luptă prin conectarea entităților purtătoare de informație din câmpul de luptă. Din definiție apare evident că NCW transformă superioritatea informațională în putere de luptă prin interconectarea entităților spațiului luptei - modelate după misiuni -, nu prin mărirea volumului și numărului acestora. Este modalitatea care oferă nu numai posibilitatea de a culege toate datele necesare din spațiul luptei, dar și șansa de a avea libertate de mișcare deplină în modelarea comportamentului în funcție de orice schimbare intervenită în spațiul luptei. Practic se elimină amenințarea cu surprinderea. Superioritatea informațională, în acest caz, este considerată drept capacitatea de a culege, procesa și transmite un flux continuu de informații, interzicându-i totodată inamicului să facă la fel. NCW este până la urmă o problemă de comportament uman și organizațional, bazat pe adoptarea unui nou model de gândire. Operaționalizat, conceptul NCW exprimă abilitatea unor forțe dispersate geografic de a realiza un înalt nivel al cunoașterii spațiului luptei, care să permită exploatarea lui prin autosincronizare și alte operații bazate pe rețea în executarea hotărârilor comandanților. NCW permite mărirea vitezei de transformare a deciziilor eșaloanelor superioare în acțiuni și nu este condiționat de natura misiunii, componența grupării de forțe ori geografia acesteia. Ca urmare, oferă posibilitatea realizării unor ritmuri rapide în operații și posibilitatea realizării reacției imediate la schimbări, asumării unor riscuri scăzute, costurilor reduse, cu	398	Preluare parțială / integrală fără citare

NESECRET 3 / 39

CONFORM CU ORIGINALUL

2007

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>ORGANIZAȚIA CARE ÎNVĂȚĂ – O NOUĂ PROVOCARE A SOCIETĂȚII POSTMODERNE Asist.univ. RALUCA RUSU www.armyacademy.ro/biblioteca/anuare/2007/a22.pdf</p>	<p>2007</p>	<p>alte cuvinte - eficiență sporită. NCW a fost folosit pe scară largă de armata SUA în campania din Irak (2003). Rezultatele au demonstrat că s-a reușit în bună măsură integrarea într-un flux informațional unic a unor structuri aparținând diferitelor categorii de forțe, a unor arme din perioada Războiului Rece și recente, dar și a ultimelor realizări în domeniul digitalizării și al comunicațiilor. Aproximativ 70% din muniția folosită a aparținut armelor inteligente, fără ca acest lucru să sugereze devalorizarea ireversibilă a celor obișnuite. Pur și simplu, fluxul informațional a permis folosirea fiecărei categorii pentru cele mai reprezentative misiuni. În prezent, în armata SUA se analizează profund modul în care conceptul a funcționat în Irak, pentru a se proiecta viitoarele direcții de dezvoltare. Războiul a fost întotdeauna o reflecție a epocii sale. În era informațională, războiului i se vor imprima cu siguranță trăsăturile care să-1 deosebească de perioadele anterioare. Se consideră că NCW este conceptul care reflectă cel mai fidel modul în care se va organiza și desfășura acțiunea militară în era informațională.</p>	<p>587</p>	<p>Preluare parțială integrală citare</p>
<p>p. 17-19 Se vorbește tot mai mult despre „organizația inteligentă”, (J.B. Quinn, 1992), „organizația care învață” (learning organization, Peter Senge, 1990), „organizația de tip rețea” (Peter Keen, 1991), „organizația democratică”, „organizația expresivă” (M. Shultz et al., 2000), în general despre o lume organizațională ce valorizează într-o măsură mai mare măsură decât în trecut cunoașterea, talentele, motivațiile sau spiritul inovativ. Succesul acestor organizații va depinde de folosirea eficientă a oamenilor talentați. Literatura (ex. „Megatendințe”, John Naisbitt) vorbește despre necesitatea abandonării ierarhiilor în favoarea rețelelor de comunicare, ceea ce ar avea drept consecință trecerea de la organizațiile birocratice, cu o structură ierarhică la cele structurate orizontal, o tendință din ce în ce mai recomandată de teoriile managementului organizațional.</p>				

NESECRET 4 / 39

CONFORM CU ORIGINALUL.  
RAN

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Organizarea de tip rețea presupune înlocuirea relațiilor de control și de comunicare verticală cu relațiile laterale. Prin extensie, sunt configurate caracteristicile organizației viitorului, așa-numita „adhocrație”, o organizație alimentată de informații și cu indivizi care au o mobilitate crescută.</p> <p>Organizația care învață este poate cea mai cunoscută provocare dintre abordările postmoderne în sfera organizațiilor. Conceptul learning organization afirmă că valorile organizației care învață și avantajul competitiv derivă din învățarea continuă, atât individuală, cât și colectivă. Asta cere ca liderii să îi provoace pe indivizi să se gândească constant și creativ la nevoile organizației. Scopul este să inducă acestora o motivație intrinsecă mai puternică. Aplicând aceste idei referitoare la performanțele indivizilor și ale grupurilor, liderii pot crea stimulente prin care să le crească angajamentul organizațional afectiv, pentru facilitarea implementării strategiilor.</p> <p>O astfel de organizație ar trebui să aibă următoarele caracteristici:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>să furnizeze în mod continuu oportunități de a învăța;</li> <li>să folosească instruirea pentru a-și atinge scopurile;</li> <li>să găsească legătura între performanța individuală și cea organizațională;</li> <li>să încurajeze dialogul și să creeze un mediu care să încurajeze angajații să își exprime opiniile și să își asume riscuri;</li> <li>să folosească tensiunile creative ca sursă de energie și reînnoire;</li> <li>să conștientizeze în permanență legătura cu mediul în care își desfășoară activitatea.</li> </ol> <p>Learning organization devine din ce în ce mai mult o tendință, pentru că propune orientarea organizației către învățarea continuă. Ea presupune noi direcții manageriale ca: planificare pe termen lung și pe orizontală, lucrul în echipă, cooperare, diversitate, autoritate delegată, control descentralizat, centrare pe oameni și leadership. Pentru a face față evoluției mediului</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Forme de organizare a domeniului analizei informațiilor în comunități de informații din spațiul euroatlantic – partea a II-a Ionel Nițu <a href="http://intelligence.sri.ro/forme-de-organizare-domeniului-analizei-informatiilor-comunitati-de-informatii-din-spatiul-euroatlantic-partea-ii/">http://intelligence.sri.ro/forme-de-organizare-domeniului-analizei-informatiilor-comunitati-de-informatii-din-spatiul-euroatlantic-partea-ii/</a></p>	2011	<p>în care operează, organizațiile trebuie să își dezvolte o cultură orientată spre învățarea generativă. Acest gen de învățare se dobândește prin participarea activă la proiecte, unde comunitatea de învățare (în speță echipa) are un rol crucial. Organizațiile care nu-și vor crea o cultură a învățării generative, nu se vor adapta suficient de repede și nu vor face față evoluției mediului în care operează.</p> <p>Deși foarte în vogă, conceptul rămâne unul destul de abstract. Mai mult, multe organizații au folosit acest concept drept scuză pentru a crește bugetele de training, iar centrarea pe învățarea individuală este unul din obstacolele implementării acestei paradigme de gândire. Dacă indivizii sunt capabili de a învăța, acest lucru nu înseamnă că și grupul este capabil, ceea ce contează este cum acționează oamenii împreună și cum gândește echipa. Unitatea fundamentală de învățare, cand ne referim la organizații, este echipa, nu individul.</p> <p>In timp ce pentru unele organizații conceptul este clar și posibil de a fi pus în practică, pentru altele creează confuzie. Organizația care învață este o filozofie, nu un program. Conceptul are multe de oferit reformării și restructurării gândirii despre organizație. Să construiești o astfel de organizație este o sarcină enormă care poate începe cu atitudinea pozitivă față de învățarea continuă și cu imaginea unui proces vizionar.</p>	1291	Preluare parțială integrală citare / fără
		<p>p. 25-26 Fără a fi o structură care subordonează ierarhic Agențiile de informații, DIS îndeplinește următoarele atribuții:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- coordonează întreaga activitate de informații pentru securitate, verificând rezultatele activității Agențiilor (AISE, AISI), transmitând Președintelui Consiliului de Miniștri informațiile și analizele provenind de la instituțiile din Sistemul de Informații, realizând proiectele planurilor de căutare a informațiilor pe care le supune aprobării șefului executivului, cu avizul CISR;</li> <li>- desfășoară activitatea de All Source Analysis (prin centralizarea de informații și analize ce provin atât de la serviciile de informații, cât și de la Forțele Armate și de</li> </ul>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Poliție, de la Administrația Statului, precum și de la organismele private care culeg informații), elaborând analize strategice și prognoze;</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- realizează analize globale pe care le prezintă CISR;</li> <li>- elaborează, în colaborare cu cele două Agenții de informații, planul privind achiziționarea de resurse materiale și umane (personal și agentură);</li> <li>- exercită prin intermediul unui Oficiu pentru Inspecție, controlul activității serviciilor;</li> <li>- promovează cultura de securitate și asigură comunicarea instituțională.</li> </ul> <p>În structura DIS mai sunt plasate: Oficiul pentru Inspecție, Oficiul Central al Arhivelor și Școala de Formare unică, precum și Oficiul pentru Secrete. Oficiul pentru Inspecție îndeplinește atribuții ce țin de verificarea activității serviciilor, normelor legale, regulamentelor și directivelor. Cu autorizarea șefului executivului, Oficiul desfășoară anchete privind activitatea aparatului de intelligence. Oficiul central al arhivelor gestionează arhivele DIS și veghează asupra exploatarea arhivelor celor două servicii cu accent pe acces și funcționarea acestora. Școala de Formare asigură pregătirea personalului DIS și al celor două Agenții, având o conducere formată din reprezentanții ministerelor interesate și exponenți ai centrelor universitare. Oficiul pentru Secrete (UCSe), asigură funcțiile directive de consultare, coordonare și control în ce privește clasificarea secretelor și tutela administrativă a secretului de stat.</p> <p>DIS reprezintă un punct de coordonare și de control a activității Agențiilor de informații, precum și un centru de analiză strategică. În cadrul actualului sistem italian de intelligence, DIS asigură transmiterea directivelor autorităților politice către structurile de intelligence, furnizând, în același timp, informații specifice decidentului politic.</p> <p>p.37</p> <p>Integrarea de succes pare să depindă de trei cerințe cheie:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- existența și definirea unei probleme concrete;</li> </ul>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografle	Nr. cuvinte	Observații
		<p>- grupuri analitice diferite reunite într-o singură organizație - preferabil și în aceeași locație - sau cel puțin echipe virtuale de analiști care se cunosc bine, acționând prin rețelele securizate ale comunității;</p> <p>- analiști capabili să influențeze orientarea dispozitivului de culegere; în caz contrar, întregul demers de integrare este sortit eșecului.</p> <p>Identificarea celei mai potrivite soluții pentru integrarea optimă a informațiilor disponibile relevante pentru un subiect sau set de subiecte date în evaluări analitice coerente și utile beneficiarilor reprezintă cea mai importantă dilemă a analizei de intelligence contemporane.</p> <p>p. 38-39</p> <p>Mai mult, multisursă (all-source) pare să nu mai fie termenul descriptiv și potrivit nici măcar ca metaforă, deoarece leagă totul de sursă și segmentul de culegere a informațiilor. Ceea ce pare mai adecvat este un termen care să sugereze orice este posibil pentru a soluționa o problemă, cu utilizarea tuturor mijloacelor disponibile. Astfel, multimetodologic, multidisciplinar și multiperspectivă sunt probabil moduri de analiză mai puternice decât analiza multisursă. Această întrucât toți beneficiarii doresc ca informația care le este transmisă să se bazeze pe absolut orice este cunoscut în materie.</p> <p>Pledoaria în favoarea analizei integrate a culminat cu concluzia anchetei în cazul 9/11, care a evidențiat că ceva a lipsit și disciplinele care ar fi trebuit să coopereze nu au avut la dispoziție cadrul integrator în care să facă acest lucru.</p> <p>Soluția oferită de analiza integrată are complexitatea ei. În primul rând, agregarea tuturor informațiilor necesită un cadru managerial de o factură diferită de cel tradițional. Profesionalismul, în acest context, capătă alt conținut, diferit de specializarea îngustă și bazată pe o experiență continuă și îndelungată în același domeniu. Așa cum a dovedit și restructurarea comunității americane de informații, soluția</p>		



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>managerială mai potrivită a venit din afara sistemului agențiilor, dintr-o zonă familiarizată cu analiza de informații, chiar analiza de intelligence, dar aflată în structura Departamentului de Stat.</p> <p>p. 43-44</p> <p>Directorul profesional pe probleme privind analiza informațiilor (Profesional Head of Intelligence Analysis - PHIA). Primul titular, Jane Knight, a fost numit în funcție în noiembrie 2005, în cadrul inițiativei guvernamentale care viza implementarea recomandărilor Raportului Butler. Rolul PHIA este de a îmbunătăți coordonarea și de a obține rezultate mai bune în activitatea de recrutare, instruire, în ceea ce privește metodologia și managementul carierei analiștilor din cadrul comunității de informații, precum și de a acoperi lacunele și de a evita paralelismele în procesul analitic.</p> <p>Directorul profesional pe probleme privind analiza informațiilor deține un rol important în asigurarea unei pregătiri eficiente privind analiza informațiilor și a îmbunătățirii cooperării între analiștii din întreaga comunitate de informații.</p> <p>La scurt timp după înființare, echipa PHIA a promulgat un cadru de competență analitică pentru dezvoltare profesională și destășoară un studiu cu privire la capacitatea analitice din cadrul comunității de informații. În ceea ce privește instruirea și managementul, au fost dezvoltate și introduse o serie de cursuri în vederea acoperirii lacunelor percepute în domeniul pregătirii profesionale, al asigurării metodologiei analitice și al cursurilor pentru numirea în funcții superioare, precum și al asigurării unei pregătiri profesionale avansate și performante.</p> <p>În vara anului 2006, a fost numit un înalt funcționar civil în postul de director profesional pe probleme privind analiza informațiilor, pentru a completa câștigurile aduse de PHIA. Această activitate a revenit ulterior în sarcina adjunctului directorului serviciilor de informații militare (DCDI), în calitate de "expert", care este responsabil de asigurarea unor abilități și capacități analitice pe măsura unor necesități viitoare, precum și de dezvoltarea carierei profesionale a analiștilor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Bogdan Barbu, iulie 2008, DILEMATECA            Două cărți într-una singură            Lumea în 2020.            O schiță a viitorului global prezentată de            Consiliul Național de Informații al SUA            Editura Cartier, 2008  <a href="http://www.cartier.md/upload/File/2020_dilem.pdf">http://www.cartier.md/upload/File/2020_dilem.pdf</a></p>	2008	<p>astfel încât să le fie deschis accesul la cele mai înalte funcții din cadrul organizației.            Acest ultim aspect are un important caracter motivațional pentru corpul analitic al comunității, fapt de natură să garanteze performanțe de excepție. Nu în ultimul rând, aspectul reprezintă o transformare culturală, ca urmare a creșterii rolului analizei în establishmentul britanic de intelligence.</p>	197	Preluare fără citare
		<p>p 46 in teza            Principala megatendință evidențiată de raport este accelerarea globalizării, care va accentua interdependențele economice și politice, va crea oportunități, dar și contradicții, în principal legate de creșterea inegalităților sociale. Principalii săi beneficiari vor fi India și China, într-un context în care forțele globalizării se vor manifesta cel mai puternic în Asia. În ciuda creșterii cantitative accelerate, economiile celor doi giganți ai Asiei vor rămâne inferioare calitativ față de cea a Statelor Unite. Stocul lor de capital va fi mai puțin sofisticat, iar sistemele financiare - mai puțin eficiente decât cele din SUA. Statele Unite vor rămâne principala puteremilitară, dar implicarea în rezolvarea conflictelor regionale va fi tot mai costisitoare pentru America. Probabilitatea izbucnirii unui conflict militar global este scăzută, însă amenințările legate de proliferarea armelor de distrugere în masă și terorism vor da tot mai multă bătaie de cap guvernelor.</p> <p>P 48 in teza            Raportul propune patru mari teme de analiză: contradicțiile globalizării, puteri în ascensiune, noi provocări pentru guvernare și creșterea insecurității, fiecare temă fiind asociată cu scenarii fictive. Spre exemplu, scenariul „Ciclul fricii”, asociat cu problema creșterii insecurității, este exemplificat printr-un dialog imaginar între doi traficanți de arme ai anului 2020. Deși textele scenariilor sună un pic artificial procedeul ajută la explicarea pe înțelesul tuturor a tendințelor pe care raportul le identifică.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Tendințe în Managementul de Securitate Nationala            Silviu Nate Universitatea Lucian Blaga, Sibiu  <a href="http://docplayer.net/39809425-Tendinte-in-managementul-de-securitate-nationala.html">http://docplayer.net/39809425-Tendinte-in-managementul-de-securitate-nationala.html</a></p>	2005	<p>p. 66-68            „Nici o societate nu poate exista dacă nu simte nevoia de a afirma și reafirma la intervale regulate sentimentele și ideile colective ce constituie unitatea și personalitatea acesteia. Aceasta reconstituire morală nu poate fi realizată decât pe baza reuniunilor, ședințelor și mitingurilor în cadrul cărora indivizii, fiind solidari unii cu ceilalți, își afirmă în comun sentimentele comune; ca rezultat avem de a face cu ceremonii care nu se deosebesc de ceremoniile religioase obișnuite, fie ca gen de obiectiv, adia rezultatul obținut, fie prin procedura aleasa în vederea obținerii unui astfel de rezultat.”<sup>6</sup>            Pentru a gestiona cu eficiență maximă aceste probleme, care, în mod contrar, pot genera frustrări naționale, este imperios necesar instituirea unui parteneriat cu entități credibile și capabile să transmită și să propage mesaje și percepții obiective la nivelul sectorului civil, vizavi de problematica de securitate - inclusiv dezvoltarea unei culturi de securitate.            Autorul vorbește despre folosirea simbolurilor de identitate în ritualizarea războiului.            Aceste strategii au un rol foarte important și sunt implementate prin dezvoltarea instituției lobby-ului, dezvoltarea parteneriatelor cu ONG-uri de profil, mass-media, universități (prin departamentele sale specializate în domeniul studiilor de securitate), angajarea formatorilor de opinie într-un astfel de proces.            „ONG-urile pot deveni forța majoră în această ecuație. Pentru aceasta, ONG-urile vor trebui să-și organizeze și articuleze mesajele proactive mult mai bine, alianțele ONG dintre rețelele Nord-Sud vor crește ca număr și forță. Alianțele strategice cu media vor fi cruciale. Încurajarea populației prin informare va fi o adevărată provocare pentru majoritatea guvernelor; cu cât mai bine informată și coordonată, societatea civilă va pretinde mai mult de la guvernare cat si de la companiile private”<sup>1</sup>-aceasta este viziunea Consiliului Național de Intelligence al SUA pentru anul 2015.            Dacă agreăm ideea că starea de securitate se realizează pe</p>	554	Preluare integrală fără citare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Cultura de intelligence a decidentilor politici - Ion Duvac  <a href="http://pseudointelectuali.blogspot.com/2010/01/cultura-de-intelligence-decidentilor.html">http://pseudointelectuali.blogspot.com/2010/01/cultura-de-intelligence-decidentilor.html</a></p>	2010	<p>mai multe dimensiuni și indicatorii folosiți nu sunt doar de factură militară, atunci putem sugera că strategia de colaborare dintre instituțiile de securitate ale statului și reprezentanții ai societății civile trebuie să cuprindă un cadru mult mai larg de acțiune. Dacă vom ajunge la concluzia că asigurarea unui cadru pentru dezvoltarea prin educație formală și non-formală a tinerilor din România este un obiectiv strategic sau securitatea mediului este o prioritate în acest domeniu, atunci este imperios necesar ca puntea de legătură să nu fie constituită doar prin și cu ONG-uri, care organizează mese rotunde și conferințe despre starea de securitate a națiunii, ci și cu acele entități ale societății civile care au un puternic potențial implementator. Revenim la una dintre caracteristicile ONG-urilor enunțate mai sus care întărește argumentul: aria de expertiza specifică, relativ bine dezvoltată - orientată pe un domeniu concret (mai ușor de conceput o strategie pe termen mediu) - caracterizate prin elaborare și implementare de proiecte, capacitate de a atrage și capitaliza resurse de toate tipurile.</p> <p>Este important să propagăm valorile Trans-atlantice și să ne concentrăm eforturile pentru integrarea României în UE, dar credem că mai întâi trebuie să fim îndreptățiți către satisfacerea nevoilor naționale conjugate desigur cu cele mai sus enunțate. Mai sunt și vor fi multe probleme de rezolvat; lipsa de viziune, de pragmatism și de implementatori ne vor reduce semnificativ orizontul politic și economic. Nu trebuie să așteptăm ani pentru a prelua modele și practici testate de alți parteneri, trebuie să ne dovedim leadership-VX și să acționăm energic pentru a satisface nevoile acestei națiuni, adaptate la specificul și credințele noastre.</p>	627	Preluare integrală fără citare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<ul style="list-style-type: none"> <li>• preocupări scăzute în politicile de resurse umane ale partidelor politice pentru formarea unei culturi de securitate minimale pentru persoanele care ocupă sau urmează a ocupa diverse funcții;</li> <li>• slabe preocupări pentru formarea culturii de securitate (implicat cea de intelligence) a candidaților la funcțiile eligibile;</li> <li>• politizarea excesivă a problemelor legate de securitatea națională;</li> <li>• preocupări scăzute pentru a proiecta și implementa reformarea profundă a sistemului național de securitate.</li> <li>b. societatea civilă și elitele intelectuale:             <ul style="list-style-type: none"> <li>• slabă implicare în fundamentarea științifică a politicilor de securitate națională.</li> <li>c. la nivelul percepției publice:                 <ul style="list-style-type: none"> <li>• viziune aproape paranoică față de "autoritățile informative"</li> <li>• atitudinea față de "autoritățile informative" funcționează pe "principiul vinovăției"</li> <li>• perpetuarea inducerii unei atitudini de neîncredere față de "autoritățile informative" ale statului</li> <li>d. posibile efecte asupra instituțiilor cu atribuții în domeniul intelligence-ului românesc:                     <ul style="list-style-type: none"> <li>• crearea unor presiuni artificiale asupra angajaților din instituțiile cu atribuții în domeniu;</li> <li>• scăderea moralului ofițerilor operativi;</li> <li>• disiparea resurselor în acțiuni de prevenire și explicare a diverselor „atacuri” mediatice.</li> </ul> </li> </ul> </li> </ul> <p>Unul din conceptele aflate în plin proces de implementare în limbajul de specialitate este cel de intelligence, uzitat din ce în ce mai des atât în mediul guvernamental cât și în cel privat. Așa cum am subliniat acesta nu are încă o traducere adecvată și suficient de concisă în limba română. Dacă în ceea ce privește problematica „intelligence-ului guvernamental” din România dezbaterile publice sunt în fază avansată, fiind oarecum accelerate și de înființarea Comunității Naționale de Informații, zona intelligence-ului privat este mai puțin</p> </li></ul>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>identificată, conceptualizată și reglementată.</p> <p>p. 77-79</p> <p>necesitatea transformării serviciilor de informații și securitate în perspectiva sarcinilor lor în noul mileniu trebuie să fie abordată și sub aspectul caracteristicilor lor inerțiale, derivate din rolul de forțe conservatoare menite, cel mai adesea, să apere o ordine prestabilită, a statu-quo-ului.</p> <p>în prezent nu se mai pune, cu atâtă acuitate sau stringență, problema de a conserva o anumită ordine ce vine din trecut, ci aceea de a o anticipa și proiecta pe cea a viitorului. Într-o asemenea abordare, serviciile de informații devin și proiectanți, arhitecți și constructori ai securității, locul și rolul lor în edificiul social căpătând atributele unui real furnizor de cunoștințe specializate, bazate pe o cercetare rezervată<sup>10</sup>.</p> <p>Procesul de legiferare a activității noilor structuri informative trebuie, în mod inevitabil să găsească răspunsuri la probleme cu care societatea românească, aflată în plin proces de maturizare democratică, nu s-a mai confruntat până în prezent:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Care sunt misiunile unui serviciu de informații într-o societate democratică?</li> <li>- Cine sunt noii utilizatori ai informațiilor și care sunt nevoile acestora?</li> <li>- Care sunt modalitățile cele mai potrivite pentru a subordona activitatea serviciilor exclusiv intereselor naționale?</li> <li>- Cine sunt exponenții intereselor naționale și cui datorează serviciile loialitatea?</li> <li>- Care să fie raporturile cu puterea și cum pot fi evitate tentativele de atragere a serviciilor în jocurile politice?</li> <li>- Care sunt cele mai bune modalități de a elibera conduita profesională de mentalitățile trecutului?</li> <li>- Dar cele pentru a asigura respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor?</li> <li>- Care sunt limitele mijloacelor secrete de angajare a competențelor legale?</li> <li>- Cum se poate apăra siguranța statului, fără a fi lezate</li> </ul>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>PARTICULARITĂȚI ALE MANAGEMENTULUI STRUCTURILOR SPECIALIZATE DIN CADRUL SISTEMULUI SECURITĂȚII NAȚIONALE</p> <p>Maior Mihăiță NICULESCU-CIOCAN</p> <p><a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_medii_europ_ean_de_securitate.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_medii_europ_ean_de_securitate.pdf</a></p>	2007	<p>drepturile și libertățile cetățenilor?</p> <p>- Cum trebuie recrutat ori format personalul în noile condiții de activitate?</p> <p>Toate aceste întrebări legitime, pe lângă multe altele, încearcă să își găsească un răspuns pertinent și profesional în demersul firesc al clasei politice de actualizare a întregii legislații privind managementul integrat al activității informativ-operative din România și crearea, de fapt consfințirea de jure, a Comunității Naționale de Informații. Orice analiză obiectivă și nepartizană a problematicii instituțiilor cu atribuții în domeniu din țara noastră evidențiază, pe lângă aspectele de ordin legislativ, necesitatea optimizării și exploatării produselor analitice ale acestora.</p> <p>p. 71-72</p> <p>Securitatea națională reprezintă condiția fundamentală a existenței națiunii și a statului român; ea are ca domeniu de referință valorile, interesele și obiectivele naționale. Securitatea națională este un drept imprescriptibil care derivă din suveranitatea deplină a poporului, se fundamentează pe ordinea constituțională și se înfăptuiește în contextul securității regionale, euroatlantice și globale".9</p> <p>În ceea ce privește România, securitatea națională implică toate problemele societății: economia, apărarea, diplomația, administrația, activitatea de informații, contrainformații și securitate, ordinea publică, echilibrul social, educația și sănătatea. Scopul securității naționale este legitimat inclusiv prin promovarea și apărarea intereselor fundamentale ale României, prin integrarea țării în structurile euroatlantice, protejarea cetățenilor români, garantarea drepturilor fundamentale și a libertăților individuale ale acestora.</p> <p>Pe plan intern, starea de securitate a României este caracterizată, încă, de multe vulnerabilități în aproape toate domeniile de manifestare: economic, politic, social, ecologic și mai puțin militar, iar pe plan internațional societatea contemporană cunoaște o lărgire a spectrului de riscuri neconvenționale, fiind profund marcată de amenințările transfrontaliere ale crimei organizate și de forțe ce promovează</p>	177	Preluare integrală fără citare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>COMUNITATEA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII – ABORDĂRI ȘI DELIMITĂRI CONCEPTUALE Dr. Visarion NEAGOE Nicușor MOLDOVAN P 51, P 55 Petre Duțu UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I” Centrul de Studii Strategice de Apărare și Securitate ECHILIBRUL DE PUTERE ȘI MEDIUL DE SECURITATE SESIUNEA ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘI PARTICIPARE ȘTIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ - 17-18 NOIEMBRIE 2011, <a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/sesiune_2011_voi2.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/sesiune_2011_voi2.pdf</a></p>	2011	<p>terorismul ca mijloc de divizare și slăbire a comunității internaționale.</p> <p>P 73-74 in in teza Activitatea pentru realizarea siguranței naționale este organizată și coordonată de către CSAT, condus de președintele României. Acesta a fost înființat prin Legea nr. 39/1990, ca organism superior care controlează și coordonează întreaga comunitate informativă românească și toate aspectele referitoare la domeniile securității naționale (apărare, siguranță și ordine publică). Legea nr. 415/2706.2002 consacră CSAT ca autoritate administrativă autonomă cu rol de coordonare și organizare a întregii activități desfășurate pentru realizarea securității și siguranței naționale.</p> <p>Organizarea și funcționarea CNI se bazează pe: • integrarea informațiilor furnizate de componentele CNI; • responsabilitatea fiecărei componente a CNI pentru produsele informative furnizate. Activitățile de informații desfășurate de componentele Comunității se fundamentează pe principiile: • legalității, potrivit căruia căutarea, culegerea și valorificarea informațiilor se execută potrivit competențelor legale determinate, numai în legătură cu faptele, împrejurări sau situații cu potențial de amenințare la adresa securității naționale prevăzute de lege; • obiectivității, care impune obligativitatea fiecărei componente de a furniza informații imparțiale, echidistante și independente de orice imixțiuni politice, raportate la criteriile de stabilire a adevărului; • neutralității și echidistanței, conform căruia conduita</p>	481	Preluare fără citare



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>profesională a personalului entităților componente ale CNI se situează în afara oricăror ingerințe de natură a favoriza ori discrimina persoane sau organizații în exercitarea drepturilor legale ale acestora;</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• oportunități informării, în baza căruia informarea factorilor prevăzuți de lege să primească informații necesare fundamentării deciziilor ce privesc securitatea națională sau aplicarea legii se realizează pe bază de informații exacte, corecte și</li> <li>transmise în timp util, astfel încât să permită adaptarea măsurilor de prevenire, contracarare sau înlăturare a stărilor de pericol sau a amenințărilor;</li> <li>• planificării, anticipării și previziunii, potrivit căruia resursele informaționale necesare se planifică, creează și gestionează astfel încât să se asigure evitarea surprinderii strategice față de orice amenințări interne sau externe;</li> <li>• cooperării și colaborării, în conformitate cu care componentele CNI inițiază și dezvoltă protocoale, programe și operațiuni de coordonare a eforturilor informative - naționale sau împreună cu cele ale statelor aliate - și de promovare a culturii de</li> <li>ecuritate în parteneriat cu autorități sau instituții publice ori organizații de drept privat;</li> <li>• transparenței, potrivit căruia, în legătură cu activitatea CNI, orice autoritate sau persoană realizează consensul asupra necesității păstrării secretului cu privire la informațiile referitoare la surse, operațiuni, metode și mijloace; identitatea personalului operativ și informațiile deținute; orice referiri legate de informații, de la obținere, evaluare și până la valorificarea cu titlu de confidențialitate, a acestora de către guverne sau servicii străine;</li> <li>• protecției surselor și mijloacelor, care prevede obligativitatea componentelor CNI de a-și garanta reciproc deplina protecție a surselor de informații și secretul operațiilor desfășurate.</li> </ul> <p>Organizarea și coordonarea unitară a activităților de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>CONSIDERAȚII PRIVIND PERSPECTIVELE INTELLIGENCE-ULUI DIN CADRUL NATO</p> <p>Locotenent colonel dr. Tiberiu TÂNASE</p> <p>locotenent Roxana OPREA</p> <p><a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_mediului_european_de_securitate.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_mediului_european_de_securitate.pdf</a></p>	2007	<p>informații care privesc securitatea națională se realizează de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării prin comitetul coordonator pentru CNI.</p> <p>Comitetul are următoarea componență :</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>•consilierul prezidențial pentru securitate națională;</li> <li>•directorul Serviciului Român de Informații;</li> <li>•directorul Serviciului de Informații Externe;</li> <li>•ministru Apărării Naționale;</li> <li>•ministru Afacerilor Externe;</li> <li>•ministru Administrației și Internelor;</li> <li>•ministru Justiției;</li> <li>•consilierul Primului ministru pentru probleme de securitate</li> </ul>	1666	Preluare integrală fără citare
<p>p. 83-84</p> <p>într-un mediu de securitate, caracterizat prin dinamism, globalizare, actori nonstatali tot mai proeminenți, amenințări asimetrice, crizele și conflictele regionale și internaționale tind să devină tot mai dese. Ca urmare, o condiție deosebit de importantă pentru succesul oricărei operații de management al acestor crize, în care capabilitățile NATO trebuie îmbunătățite este aceea a colectării, analizei, diseminării și schimbului informațiilor. Alianța nu-și poate permite să rămână inactivă sperând că după producerea crizelor țările vor oferi în mod voluntar informațiile necesare.</p> <p>Dimpotrivă, depinde de NATO să-și asigure propriile informații și expertiza regională pentru a sprijini operațiile aflate în desfășurare, precum și misiunile viitoare. Un exemplu în acest sens îl reprezintă înființarea Centrului înrunit de Informații și Analiză (JIAC). JIAC centralizează informațiile colectate în cadrul tuturor operațiilor pentru a oferi un produs de informații complex, nu numai pentru SFOR sau alte comandamente din Balcani, ci și pentru misiuni precum Operațiunea Active Endeavour din Marea Mediterană. Chela succesului centrului nu va fi reprezentată de o mai bună înregistrare a informațiilor, ci de realizarea unei eficiente sporite în coroborarea, analiza și</p>				

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>diseminarea datelor, care să ofere informații utile comandanților și unităților care au nevoie de ele. Se speră că toate acestea vor încuraja schimbul în timpul util al informațiilor, în ambele sensuri, cu agențiile non-militare, începând de la agențiile de informații civile și până la structurile de impunere a legii. În prezent, această activitate nu se realizează în mod sistematic, lipsind voința politică de a o dezvolta.</p> <p>p. 85-90</p> <p>Cea mai mare provocare a transformării NATO este culturală și se produce în mișcările oamenilor. Din punct de vedere intelectual, transformarea necesită adoptarea unei atitudini care să urmărească să inoveze și să experimenteze în mod continuu - pentru a furniza capacități utilizabile pentru prima linia a frontului - și care să permită să se acționeze rapid în urma învățămintelor desprinse. Din punct de vedere cultural, aceasta înseamnă aprecierea asumării riscurilor, identificarea proceselor și a persoanelor capabile să implementeze schimbarea și efortul de a transmite o cultură a lucrului în format întrunit până la cel mai de jos nivel al activității practice.</p> <p>Mulți aliați sunt angajați în acest proces de mulți ani. Transformarea este un proces continuu - condus și orientat de necesitatea de a răspunde schimbărilor accelerate din mediul de securitate global. În cadrul acestui proces, Comandamentul Aliat pentru Transformare (ACT) și-a găsit relativ rapid o cale coerentă de urmat. Aceasta începe cu o evaluare militară a naturii viitoarelor operații ale Alianței, pe care am circumscris-o în ceea ce noi numim o viziune strategică. Viziunea strategică este un document fundamental care urmărește orientarea tuturor activităților noastre de transformare. Cooperând cu Comandamentul Aliat pentru Operații, țările membre și un număr de parteneri, abordăm concepțiile, politicile, doctrinele și procedurile privind interoperabilitatea forțelor prin determinarea felului în care va arăta mediul în care se vor desfășura acțiunile viitoare. Această viziune strategică cuprinzătoare va conduce procesul transformării în întreaga organizație și va</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>influența în mod direct planificarea apărării în cadrul Alianței. Educația și instruirea reprezintă o parte esențială a procesului de transformare, asigurând educația și o instrucția luptătorului în ceea ce privește noile concepții și procese.</p> <p>Din această perspectivă, ACT a cerut staffului său din intelligence să fie un „forcing agent of change” și să transforme capacitățile NATO în domeniul intelligence. Ca răspuns la aceste imperative, a fost elaborat „Planul NATO de transformare a Intelligence-ului”, care are drept scop să faciliteze un proces în care Națiunile și Autoritățile Militare NATO (AMN), să creeze un intelligence eficient, adaptat evoluțiilor mondiale actuale, noului rol al NATO și potențialul său. Acest proces cuprinde măsuri curente și mecanisme care să elimine deficiențele constatate și să provoace îmbunătățirile necesare.</p> <p>Procesul de transformare a intelligence-ului la nivelul NATO a fost influențat și de anumite provocări cu care s-au confruntat serviciile naționale de informații în ceea ce privește beneficiarii informațiilor : cine sunt aceștia, ce fel de informație vor ei și când vor ei informația.</p> <p>Problema care se ridică este aceea că nu întotdeauna serviciul de informații știe exact de ce și când are nevoie un anumit beneficiar. Acest lucru se poate rezolva doar prin gândirea și introducerea unor sisteme de feedback și de dialog online, în timp real, între consumator și structurile de intelligence.15</p> <p>3.4.2. Principiile transformării  DAN PLĂVIȚU, „Revoluția informațiilor în epoca postmodernă” în „Informațiile militare în contextul de securitate actual”, coordonator SERGIU MED AR, Ed. Centrului Tehnic Editorial al Armatei, 2006, p.61.</p> <p>O etapă decisivă în procesul de transformare eficientă a intelligence-ului NATO constă, în primul rând, într-o înțelegere fermă între Națiuni și Autoritățile Militare NATO, care să țină cont în totalitate de realitățile actuale. Succesul depinde la fel de mult de concepția procesului, cât și de acțiunea pentru</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>transpunerea ei în practică. Pactul propus consta în aceea că Națiunile și Autoritățile Militare NATO să îmbrățișeze împreună următoarele principii și să ia măsurile necesare pentru îndeplinirea lor.</p> <p>a) Concentrarea efortului în domeniul operațional. Efortul de intelligence trebuie să fie conform nevoilor operaționale ale comandanților, în paralel cu continuarea furnizării de informații strategice pentru planificatorii și decidenții politici.</p> <p>Decidenții politici și militari de la nivelul strategic au nevoie să fie informați în mod cât mai complet asupra situației. Pentru succesul operațiilor este, de asemenea, imperios necesar ca intelligence-vX să furnizeze cele mai bune informații pentru comandanți de la nivel operativ și tactic. Acest lucru se face cu unele deficiențe în prezent, ceea ce are implicații asupra operațiilor: nivelul de protecție al forțelor ar trebui să fie mai bun, iar regulile de angajare mai agresive; riscul producerii de victime colaterale este ridicat și succesul misiunii este redus de limitările impuse de Națiuni în utilizarea capabilităților de intelligence în folosul Alianței. Se apreciază că un intelligence tactic și puternic la nivelul Națiunilor va duce la îmbunătățirea calității intelligence-vSm strategic atât la nivelul Națiunii, cât și al NATO.</p> <p>b) Diviziunea sarcinilor și responsabilitatea. Ca regulă generală, Națiunile, incluzând și partenerii de coaliție, trebuie să fie responsabili în a furniza NATO produse de intelligence (date, evaluări, ținte etc.) și sprijin (personal suficient, antrenat și dislocabil, informații și mijloace). Autoritățile Militare NATO trebuie să furnizeze mecanisme (doctrine, organizații, pregătire, material, lideri, personal, facilități și standarde), care să integreze și difuzeze intelligence comandanților, planificatorilor și decidenților politici, în condițiile asigurării protecției informațiilor sensibile. Această regulă nu poate fi aplicată dacă Națiunile nu reușesc să atingă capacitățile cerute și performanțele necesare. NATO nu are structuri proprii de culegere, Națiunile fiind la originea informațiilor puse la dispoziția NATO. Deși se recunoaște că potențialele lor</p>		

dd

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>combinat au o putere formidabilă, uneori Națiunile nu furnizează intelligence-ului de care dispune. Aceasta se întâmplă mai ales când se acționează în coaliții cu parteneri non-NATO. Acest fapt mizează eficiența intelligence-ului NATO și are efecte negative asupra deciziei politice. Aici intervine rolul Autorităților Militare NATO, în a găsi un mecanism care să integreze aceste capabilități într-o „Common Operational Picture” și să ajungă la rezultatul de a difuza informații sensibile, strict după principiul „need to know”. Națiunile sunt cele care trebuie să furnizeze personalul necesar pentru structurile de intelligence ale NATO și trebuie să asigure instruirea lor corespunzătoare. La rândul lor, Autoritățile Militare NATO (AMN) trebuie să nu solicite mai mult personal decât este necesar și să definească cu precizie competențele și experiența cerută pentru fiecare în parte. De asemenea, AMN trebuie să se preocupe pentru antrenarea lor în aplicarea procedurilor NATO.</p> <p>c) Furnizarea oportună de informații naționale. În acest domeniu regula ar trebui să fie furnizarea de informații de orice stat membru, excepția fiind situația în care informațiile naționale trebuie să fie reținute de Națiune (nepuse la dispoziția NATO). De asemenea, ele trebuie puse la dispoziția comandanților într-o manieră care să protejeze sursele sensibile și informațiile.</p> <p>În trecut, natura acoperită a culegerii de informații și a metodelor de protejare a surselor a creat o cultură secretă de intelligence. Într-o oarecare măsură, această cultură persistă încă, și cele mai bune informații operaționale sunt câteodată disponibile numai comandanților și structurilor de informații naționale, sub restricția „eyes only” și alte limitări. Astăzi, cele mai multe informații provin din surse deschise neclasificate, iar cea mai mare parte a informațiilor sensibile pot fi clasificate, în scopul protejării surselor. Națiunile sunt proprietari ai informațiilor lor, bineînțeles, dar, pentru un sprijin eficient al decidenților NATO și comandanților de misiuni, Națiunile trebuie să adopte</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>filozofia „need to share” și, în mod conștient, să abandoneze opțiunea supraclasificării, a reținerii sau întârzierii furnizării informației. În locul acestor practici, Națiunile trebuie să implementeze o riguroasă și rapidă clasificare, traducerea și transmiterea informației utile.</p> <p>d) Fuziunea informațiilor. Fuziunea este principiul care presupune integrarea informațiilor militare cu cele provenite din partea structurilor civile pentru a constitui „imaginea operațională comună” și prezentată comandanților, planificatorilor strategici și decidenților politici. Inteligența-Vă militar nu este altceva decât un flux de informații pentru comandanți, care, atunci când sunt integrate cu informații vizuale și de la senzori, are cel mai bun efect. Un ciclu informațional este complet atunci când rapoartele operaționale se verifică în compartimentele de analiză și din alte surse. În plus, este necesar să fie prinse și alte cunoștințe în procesul de analiză și planificare, precum înțelegerea factorilor politici, legali, sociali, culturali, istorici și religioși. De asemenea, este important să fie incluse, în procesul de analiză, și factori și indicatori referitori la limbă, economie, infrastructură, sănătate și mediu. În multe operații contemporane există o întrepătrundere de activități militare, de impunere a ordinii publice și reconstrucție civilă, care provoacă nevoi de informații pentru alte structuri guvernamentale sau nonguvernamentale.</p> <p>e) Concentrarea. Pe baza ei informațiile trebuie să răspundă, în primul rând, cerințelor comandanților de la nivelele operațional și tactic. Simultan cu aceasta, factorii de decizie politico-militari și militari trebuie să primească informațiile strategice necesare elaborării deciziei strategice.</p> <p>f) Viteza de transmitere și restricțiile naționale. Conform acestui principiu națiunile trebuie să răspundă filozofiei „nevoi de punere la dispoziție a informațiilor” (intelligence sharing). Națiunile vor evita suprasedimentarea informațiilor, întrucât prin aceasta s-ar îngreuna procesul de prelucrare și, mai ales, cel de diseminare al acestora. Vor trebui optimizate</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>REPERE ALE TRANSFORMĂRII NATO, UE ȘI ARMATEI ROMÂNIEI ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII MILITARE</p> <p>Locotenent colonel Cornel CUCU</p> <p><a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_mediului_european_de_securitate.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinamica_mediului_european_de_securitate.pdf</a></p>	2007	<p>sistemele naționale de analiză și transmitere la NATO a informațiilor pentru a se evita reținerea de informații și întârzierea transmiterii acestora.</p> <p>p. 117</p> <p>Serviciile de informații/contrainformații ale statelor membre NATO cooperează pentru contracararea pericolelor, riscurilor și amenințărilor generate de terorismul internațional, traficul de droguri, persoane și materiale radioactive, precum și amenințările ce pot afecta domeniul tehnologiei informației. Serviciile de informații/contrainformații românești, alături de cele ale Alianței Nord-Atlantice participă prin munca lor nu numai la identificarea unor amenințări și la evaluarea riscurilor, ci și la prevenirea oricăror forme de surprindere la toate nivelurile activității de informații: strategic, operativ și tactic. Este posibil ca, în viitorul apropiat, cooperarea serviciilor de informații/contrainformații militare să se extindă și la nivelul statelor membre UE.</p>	96	Preluare integrală fără citare
<p>APĂRAREA ȘI SECURITATEA NAȚIONALĂ ÎN DETERMINAREA EUROPENE ȘI EUROATLANTICE</p> <p>Dr. Costinel PETRACHE</p> <p><a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2007_vol2.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2007_vol2.pdf</a></p>	2007	<p>p. 156</p> <p>Securitatea, cu extensie determinativă în valori sistemice, precum cele de natură politică, economică, militară, publică, alimentară, socială, ecologică, sanitară, informațională etc, reprezintă, fără îndoială, unul din cele mai utilizate concepte în discursul analitic consacrat stării de sănătate, echilibru și confort a mediului internațional, dar și național. Nu este o obsesie, este, putem afirma cu certitudine acest lucru, numitorul comun al preocupărilor majore care esențializează, întru înțelegere și angajare, starea de echilibru și de stabilitate socială, politică, economică, culturală și de altă natură, indispensabilă atât existenței și dezvoltării actorilor statali sau uniunii de orice fel a acestora, cât și prezervării valorilor lor fundamentale și promovării pozitive a intereselor proprii. În fond, toate acestea desemnează starea și condiția conceptuală de securitate. Însăși etimologia termenului -din latinescul securitas, - atis care înseamnă „faptul de a fi la adăpost de orice pericol; sentimentul de încredere și liniște pe care îl dă cuiva absența oricărui pericol”.</p>	151	Preluare integrală fără citare

CONFORM CU ORIGINALUL



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p><a href="https://andreiocila.wordpress.com/2010/10/27/securitatea-energetica-a-uniunii-europene-in-regiunea-marii-negre/">https://andreiocila.wordpress.com/2010/10/27/securitatea-energetica-a-uniunii-europene-in-regiunea-marii-negre/</a></p>	2010	<p>p. 156-161</p> <p>Până nu de mult, se considera că există securitate atunci când statele esimează că pericolul de a suferi un atac militar, presiuni politice sau constrângeri economice este nul și, din această cauză, ele pot să-și urmeze liber dezvoltarea. În terminologia uzitată de Organizația Națiunilor Unite, conceptele de securitate echivalează cu resursele pe care statele și comunitatea internațională, în ansamblul ei, se sprijină pentru a-și asigura securitatea. Printre aceste concepte amintim: „echilibrul de forțe”, „descurajarea”, „securitatea colectivă”, „neutralitatea”, „nealinieră”, „coexistența pașnică”, „securitatea comună”.</p> <p>La începutul anilor '50, „dilema securității” este definită ca „o noțiune de structură în care încercările de auto-ajutorare ale statelor de a-și asigura nevoile de securitate tind, indiferent de intenție, să ducă la o creștere a insecurității celorlalți, întrucât fiecare interpretează propriile măsuri ca fiind defensive, iar pe ale celorlalți ca fiind potențial amenințătoare”. Ambiguitatea conceptului a impus elaborarea multi-dimensionalității conceptuale drept o necesitate, ajungându-se la o cvasi-unanimitate a celor care susțineau că noțiunea de securitate restrânsă la nivelul statelor individuale și al problemelor militare era în mod inevitabil inadecvată.</p> <p>Termenul de securitate este de uz general în relațiile internaționale și în alte discipline și pare să fie acceptat ca un concept central organizator. Politica externă, militară și economică a statelor, intersectarea acestora în zone de schimb și dispută, cât și structura generală a relațiilor pe care le creează, toate sunt analizate ca aspirații în vederea asigurării securității naționale și/sau internaționale. Înainte de apariția preocupărilor economice și ambientale, din timpul anilor 70, conceptul de „securitate” era rareori tratat în alți termeni decât cei ai intereselor politice particulare ale participanților și chiar până la sfârșitul anilor '80 discuția încă mai avea un puternic accent militar.</p> <p>Barry Buzan subliniază subdezvoltarea concepțiilor legate de</p>	1170	Preluare parțială / integrală fără citare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securitate oferind cinci motive:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. conceptul s-a dovedit a fi prea ambiguu și complex pentru a-i atrage pe specialiști;</li> <li>2. suprapunerea conceptului de putere peste cel de securitate, în condițiile unor confruntări acute; statele erau concepute ca fiind prinse într-o luptă pentru putere, iar securitatea era văzută în consecință ca un derivat al puterii, în special al celei militare;</li> <li>3. natura diferitelor revolte împotriva ortodoxismului realist de până la sfârșitul anilor 70;</li> <li>4. subdezvoltarea studiilor strategice;</li> <li>5. existența unor acțiuni pentru politicienii de stat care-i obligă să păstreze ambiguitatea simbolică a conceptului.</li> </ol> <p>Anii '80 aduc în prim-plan securitatea care devine conceptul preferat al discuțiilor la nivel înalt. Pentru realismul tradițional, interdependența a conturat profilul problemelor economice, de mediu și sociale ale sistemului internațional, pe fondul agendei mai înguste, și adesea mai naționaliste, a puterii politice. Pentru cercetătorii din domeniul păcii, presiunile interdependenței au însemnat că nici abordarea izolaționistă a păcii, nici globalismul nu ofereau critici credibile. Ideea de interdependență era în multe sensuri înrudită cu perspectivele idealiste, iar rezultatul sintezei între logica anarhiei și imperatiivele idealismului a fost ideea de securitate comună, reliefată pentru prima dată de Comisia Palme în 1982 și supusă în continuare unor dezbateri largi. Securitatea comună a subliniat interdependența relațiilor de securitate, în opoziție cu prioritățile securității naționale ale strategiei tradiționale. Abordarea „comprehensivă” și „totală” a conceptului de securitate națională este percepută prin referire la totalitatea și multi-dimensionalitatea amenințărilor, aceasta fiind o caracteristică a sfârșitului războiului rece. Barry Buzan introduce sintagma complex de securitate în analiza dimensiunilor securității în sud-estul Asiei, definindu-1 „ca un grup de state ale cărui prime preocupări de securitate le leagă laolaltă suficient de îndeaproape, încât securitatea lor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>națională să nu poată fi, în mod realist, luată în considerare separat una de alta". Astfel, principalele dualisme conceptuale ale securității devin securitate-anarhie (securitatea este rezultatul, fie al menținerii balanței de putere, fie al afirmării unui sistem internațional hegemonic) și securitate-comunitate (comunitatea de interese creează structuri comunitare de securitate, respectând legile proximității). Totuși, conceptul de securitate, în această perioadă, a înglobat nu numai securitatea teritorială și militară a statului, dar și aspectele economice și ambientale, dar elementul central al securității a rămas statul.</p> <p>Anii '90 aduc o aprofundare a paradigmei securității și securitatea individuală este pusă în centrul strategiilor de securitate. Capacitatea diminuată a statului de a-și exercita funcțiile fundamentale, precum și eșecul său continuu în asigurarea securității sale fizice, a bunăstării sociale și a habitatului cetățenilor săi sunt principalele argumente ale teoriilor care susțin oamenii și nu statul ca obiect al securității. Reconceptualizarea securității a devenit necesară din cauza schimbărilor graduale, dar fundamentale și pe termen lung în cadrul sistemului internațional. Cățiva dintre factorii de prim rang care au făcut necesară o reconsiderare a conceptului și a scopului studiilor de securitate sunt constituții de sfârșitul războiului rece care a condus spre o societate globală interdependentă, schimbarea naturii războiului care vizează spațiul tehnico-economic, politic și cultural decât mijloacele militare convenționale, trecându-se de la paradigma securității militare la paradigma securității multidimensionale.</p> <p>Mai mult, statul este prea mare ca să satisfacă nevoile umane, dar în același timp prea mic pentru a face față provocărilor la nivel global și regional. Aceasta vine în contradicție cu principalul argument că motivul pentru care statul e privit ca obiect al securității se datorează faptului că statul poate ajunge la un anumit nivel de automulțumire în termeni economici, culturali și militari sau că statul este suficient de mare pentru a face ordine în interiorul propriilor granițe. Există, de asemenea</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>alte subgrupuri (religioase sau etnice) cu care oamenii se identifică și căora oamenii le conferă încredere, subgrupuri care s-au dovedit mai eficiente în satisfacerea dorințelor. Pericolul reprezentat de războiul nuclear la care oamenii ar putea fi expuși este perceput ca de necontrolat la nivelul statului. De asemenea, istoria este plină de exemple în care statul a servit ca opresor și nu ca protector al poporului. Statul este în același timp o sursă de amenințare și de insecuritate la adresa poporului. Astfel, scopul final trebuie considerat a fi securitatea oamenilor iar statul trebuie să fie văzut ca un mijloc către împlinirea acestui scop. Stabilirea statului ca obiect principal al securității conduce uneori la abuz.</p> <p>Marile întrebări ale epocii pot fi formulate astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Ar trebui securitatea să includă aspecte sociale și de dezvoltare precum exploatarea copiilor, dependența de droguri și malnutriția?</li> <li>• Este nevoie de concentrarea atenției asupra aspectelor non-militare în detrimentul celor militare?</li> <li>• Când devin problemele și amenințările din sectoarele non-tradiționale probleme de securitate?</li> </ul> <p>Există două aspecte ale securității în cadrul abordării ce pune în centrul preocupărilor statul: păstrarea dreptului legal al națiunii și a puterii practice de a se conduce după propriile interese și crearea și menținerea unei stări de lucruri în care națiunea să fie relativ eliberată de teama pentru supraviețuire și independență. Acestea se referă la suveranitate și integritate teritorială, fiind asociate cu statul, iar nu cu persoanele. Din nefericire, abordarea centrată pe stat nu include problemele de securitate internă. Utilizarea unei astfel de abordări, tară a proceda la modificări echivalează cu accepțiunea restrânsă a scopului securității, determinând marginalizarea preocupărilor securității tradiționale.</p> <p>Securitatea non-tradițională este mult mai complexă, implicând o paletă de amenințări (interne, regionale și transnaționale), în care este implicat un număr mare de actori (guvernamentali și non-guvernamentali) și unde violența este generată nu doar de</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Popoarele, statele și teama – Barry Buzan (traducere Vivia Săndulescu, 2000)  <a href="https://vdocuments.site/documents/buzan-amenintari-si-vulnerabilitati.html">https://vdocuments.site/documents/buzan-amenintari-si-vulnerabilitati.html</a></p>	<p>2000</p>	<p>forța convențională, fizică, ci și de forțele sociale, economice și ambientale.                      p. 185-188                      Amenințările militare ocupă miezul tradițional al preocupărilor de securitate națională. Acțiunea armată poate amenința, și de obicei chiar amenință, toate componentele statului. Ea supune baza fizică la presiuni, prejudiciere și dezmembrare, și poate distruge profund ecosistemul. Totodată, poate duce la denaturarea sau dezmembrarea instituțiilor, reprimând, subminând sau desființând ideea de stat. Acțiunea armată nu doar lovește în însăși esența funcțiilor de protecție de bază ale statului, ci amenință să distrugă în adâncime straturile de interese sociale și individuale care stau la baza statului.                      Din cauză că folosirea forței poate produce schimbări majore nedorite într-un timp foarte scurt, amenințărilor militare li se acordă în mod tradițional prioritate printre preocupările de securitate. Acțiunea armată poate distruge munca de secole din toate celelalte sectoare. Cele mai prețioase realizări din politică, artă, industrie, cultură și orice altă formă de activitate umană pot fi desființate prin folosirea forței. Realizările umane pot fi amenințate și din alte părți decât din cele unde au fost create, iar nevoia de a împiedica aplicarea în practică a unor asemenea amenințări este un pilon important al funcției de apărare militară a statului. Amenințarea cu forța stimulează nu doar o preocupare intensă de a proteja moștenirea socio-politică a statului, ci și un anumit sentiment a ofensei aduse de folosirea formelor de competiție nelolială.                      Nivelul amenințării militare variază de la hărțuirea vaselor de pescuit la raidurile de pedepsire, de la ocuparea teritorială și invazia totală până la atentarea la însăși existența populației prin blocadă sau bombardamente. Amenințările pot fi și indirecte, în sensul că nu sunt aplicate statului însuși, ci intereselor sale externe. Amenințările la adresa aliaților, a coridoarelor de navigație sau a teritoriilor strategice, toate se numără în această categorie, iar preocuparea occidentală pentru securitatea rezervelor de țiței este o bună ilustrare în</p>	<p>934</p>	<p>Preluare parțială / integrală fără citare</p>

NESECRET 29 / 39

CONFORM CU ORIGINALUL

*[Handwritten signature]*

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>acest sens.</p> <p>Amenințările militare ocupă o categorie specială tocmai fiindcă implică folosirea forței, rupându-se relațiile pașnice și punându-se capăt recunoașterii diplomatice. Astfel, chiar și amenințarea cu forța presupune voința de a trece importantul prag care separă jocurile competitivității obișnuite din sectorul politic, economic și social de competiția generalizată a războiului. Existența acestui prag explică accentul disproporționat pus pe securitatea militară chiar și în acele epoci în care amenințările din alte sectoare par să prezinte pericole mari și imediate. Amenințările politice sunt îndreptate împotriva stabilității organizaționale a statului. Scopul lor poate varia de la presiunile asupra guvernului în favoarea unei anumite politici, trecând prin răsturnarea guvernului, până la favorizarea secesionismului și distrugerea structurii politice a statului, astfel încât acesta să fie slăbit înaintea unui atac armat. Ideea de stat, în mod special identitatea lui națională și ideologia organizatoare, cât și instituțiile care-1 exprimă, constituie țința obișnuită a amenințărilor politice. Întrucât statul este o entitate esențialmente politică, amenințările politice sunt de temut în egală măsură ca și cele militare. Amenințările politice pot avea un caracter ideologic (competiția dintre ideologii este extraordinar de complexă) sau național (mult mai directe, ele implică încercări de a întări identitățile etno-culturale separate ale grupurilor din statele-țintă). Amenințările politice pot fi și structurale, adică să rezulte mai degrabă din natura situației decât din intențiile particulare ale unui actant față de altul. Ele apar atunci când principiile organizatoare ale două state se contrazic între ele într-un context în care nu-și pot ignora existența reciprocă.</p> <p>Amenințările sociale pot fi greu de deosebit de cele politice. În relațiile dintre state, amenințările externe semnificative asupra nivelului social ajung până la atacuri la adresa identității naționale, când astfel cu ușurință în domeniul politic. Ele constituie adesea o parte a pachetului mai larg de amenințări armate și politice. Probleme de limbă, religie și tradiție culturală</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>locală joacă un rol important în ideea de stat și pot avea nevoie să fie apărate sau protejate împotriva importurilor culturale seducătoare sau apăsătoare. Dacă cultura locală este slabă sau mică, chiar și efectele colaterale neintenționate ale contactelor întâmplătoare s-ar putea dovedi distrugătoare și având o încălcătură politică.</p> <p>Principala dificultate în cazul amenințărilor sociale ca o componentă a securității naționale este aceea că majoritatea au loc în interiorul statelor. Dacă securitatea socială depinde de capacitatea sa de susținere a structurilor tradiționale de limbaj, cultură, identitate și obiceiuri etnice și religioase, atunci amenințările acestor valori provin mult mai des din interiorul statului decât din afara lui. Procesul de constituire a statului-națiune urmărește adesea suprimarea sau măcar omogenizarea unor identități sociale sub-statale. Una din contradicțiile îngrozitoare ale logicii securității naționale constă în faptul că suprimarea identităților sub-naționale poate să contribuie, pe termen lung, la crearea unor state mai puternice și mai viabile.</p> <p>Amenințările economice sunt, fără îndoială, cele mai înșelătoare și mai dificil de dominat, din cadrul securității naționale. Problema centrală referitoare la ideea de securitate economică rezidă în faptul că, într-o economie de piață, condiția normală a actorilor e una de risc, de competiție agresivă, de nesiguranță. Cu toate instabilitățile și imperfecțiunile sale, piața este cel mai eficient mecanism descoperit până în ziua de azi prin care se pot obține niveluri acceptabile ale producției, distribuției, inovației și creșterii. Pentru a funcționa în mod eficient, piața trebuie să impună în mod continuu amenințarea cu falimentul actorilor ineficienți. Astfel, actorii dintr-o economie de piață trebuie să fie nesiguri, dacă sistemul în ansamblu operează de-o asemenea manieră încât să producă bogăție și bunăstare efectivă. Paradoxal: dacă actorii trebuie să fie nesiguri, ce poate însemna „securitate economică” într-un context de piață? Punctul unde spectrul amenințărilor economice se transformă în mod legitim</p>		

*Handwritten signature*

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>MEDIUL INTERNAȚIONAL DE SECURITATE DIN PERSPECTIVĂ EUROPEANĂ Gabriel GABOR <a href="https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2007_vol2.pdf">https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2007_vol2.pdf</a></p>	2007	<p>intr-o chestiune de securitate națională este extrem de dificil de stabilit și constituie o chestiune politică în cel mai înalt grad. Invocarea prea frecventă a securității naționale ar însemna pur și simplu creșterea intervențiilor guvernului în economie până-ntr-atât încât piața nu ar mai putea funcționa. p. 189-192</p> <p>După 1990, noile amenințări au cuprins un spectru larg de tensiuni și riscuri, precum și o gamă variată de manifestare a acestora, cum sunt: tensiunile etnice; traficul de droguri, substanțe radioactive și ființe umane; criminalitatea organizată transfrontalieră; instabilitatea politică a unor zone; reimpărțirea unor zone de influență; proliferarea entităților statale slabe, așa-numitele „state eșuate sau prăbușite” (failed states), caracterizate prin administrații ineficiente și corupte, incapabile de a oferi propriilor cetățeni beneficiile asociate gestionării în comun a treburilor publice; o nouă categorie de riscuri sunt cele asimetrice, netradiționale, ce pot consta în acțiuni armate și non-armate deliberate, având ca obiectiv afectarea securității naționale prin provocarea de consecințe directe ori indirecte asupra vieții economico-sociale a unei țări. Intre riscurile de acest tip se pot enumera: terorismul politic transnațional și internațional, inclusiv sub formele sale biologice și informatice; acțiuni ce pot atenta la siguranța sistemelor de transport intern și internațional; acțiuni individuale sau colective de accesare ilegală a sistemelor informatice; acțiuni destinate afectării imaginii unei țări în plan internațional; agresiunea economicofinanciară; provocarea deliberată de catastrofe ecologice.</p> <p>La originea multor conflicte s-au aflat conducerea ineficientă, corupția, abuzul de putere, instituțiile slabe și lipsa de răspundere care au erodat credibilitatea statelor și au condus la insecuritate regională. Din acest punct de vedere, în prezent, mai multe țări și regiuni riscă să fie prinse într-o spirală a conflictului, insecurității și sărăciei.</p> <p>Un risc de tip nou, a cărui recrudescență a fost reiterată la începutul anului 2005, se referă la modificările drastice de</p>	695	Preluare parțială / integrală fără citare



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>climă pe care oamenii de știință le prevăd pentru următoarele decenii. Acestea pot determina mișcări sociale sau pot intensifica migrațiile, în unele scenarii ele putând conduce chiar la conflicte de tip militar.</p> <p>Un factor de risc îl poate reprezenta și dependența energetică. Europa este cel mai mare importator mondial de petrol și gaze naturale, majoritatea furnizorilor aflându-se în zona Golfului, în Rusia sau în Africa de Nord. Dacă în prezent importurile acoperă 50% din necesarul de energie, în 2030 acest procent va crește la 70%.</p> <p>Uniunea Europeană nu pare a fi în prezent amenințată de conflicte de tip clasic, conștând în atacuri armate pe scară largă, în schimb o serie de alte amenințări se profilează la orizont, fiecare dintre ele fiind greu predictibile și relativ difuze, ceea ce le face, într-un fel, mult mai greu de contracarat.</p> <p>Din punct de vedere european, trei dintre aceste amenințări sunt de remarcat în mod special:</p> <p>Terorismul internațional, care reprezintă o amenințare strategică. Acest nou tip de terorism este legat de mișcări religioase fundamentaliste, care au cauze deosebit de complexe. Dincolo de riscurile imediate, terorismul amenință deschiderea și toleranța specifice societăților democratice.</p> <p>Noul tip de terorism diferă de cel din deceniile precedente, deoarece pare a fi interesat de utilizarea violenței nelimitate și de producerea de pierderi masive. O consecință a acestei abordări este interesul manifestat de reprezentanții acestui nou tip de terorism pentru armele de distrugere în masă. Pentru acest tip de terorism, exemplificat de rețeaua Al-Qaeda, Europa este atât o țintă, cât și o bază de lansare a atacurilor.</p> <p>Proliferarea armelor de distrugere în masă reprezintă o altă importanță amenințare contemporană la adresa păcii și securității țărilor și popoarelor. Până la începutul anilor '90 tratatele internaționale și controlul exporturilor strategice au determinat o limitare a răspândirii acestor arme, dar în prezent are loc o diseminare periculoasă a acestora, mai ales în zona Orientului Mijlociu. Răspândirea tehnologiei rachetelor</p>		

CONFORM CU OBSERVATIILE

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>STRATEGIA NAȚIONALĂ Pentru Promovarea Noii Economii și Implementarea Societății Informaționale</p> <p><a href="http://www.cercetareservicii.ase.ro/resurse/Documente/Strategia_nationala_pentru%20promovarea%20noii%20economii%20si%20implementarea%20Societatii%20Informationale.doc">http://www.cercetareservicii.ase.ro/resurse/Documente/Strategia_nationala_pentru%20promovarea%20noii%20economii%20si%20implementarea%20Societatii%20Informationale.doc</a></p>	2002	<p>purtătoare va amplifica instabilitatea și va crea Europei o serie de riscuri suplimentare. Riscurile deosebite determinate de acest tip de amenințare rezidă în faptul că, prin intermediul armelor de distrugere în masă, un grup terorist de mici dimensiuni poate provoca pierderi care anterior nu puteau fi cauzate decât de armate ale unor state naționale.</p> <p>Existența unor structuri statale slabe (failed states) și amplificarea crimei organizate. În unele părți ale globului, existența unor structuri statale slabe, conflictele civile și accesul la arme au determinat întărirea pozițiilor crimei organizate.</p> <p>Aceste situații sunt amenințări la adresa securității, prin sprijinirea traficului de droguri și de ființe umane. Multe din aceste amenințări la adresa securității Europei sunt localizate în Balcanii Occidentali sau Europa Răsăriteană, sau au drept căi de acces Balcanii, Europa de Est, Africa de Nord și Asia Centrală.</p>	392	Preluare fără citare
		<p>P 193-194 în teza</p> <p>Societatea informațională reprezintă o nouă etapă a civilizației umane, un nou mod de viață, calitativ superior, care implică folosirea intensivă a informației în toate sferele activității și existenței umane, cu un impact economic și social semnificativ. Societatea informațională permite accesul larg la informație al membrilor săi, un nou mod de lucru și de cunoaștere, amplifică posibilitatea globalizării economice și creșterea coeziunii sociale.</p> <p>Suportul tehnologic al noii societăți se bazează pe trei sectoare: <b>tehnologia informației, tehnologia comunicațiilor, producția de conținut (informațional) multimedia</b>, sectoare din de în ce mai convergente. Aceste tehnologii, bazate pe avansurile electronice, au permis apariția unor noi servicii și aplicații telematice multimedia, care combină sunetul, imaginea și textul și utilizează toate mijloacele de comunicație (telefon, fax, televiziune și calculatoare). Dezvoltarea acestor noi mijloace de comunicare reprezintă un factor important de creștere a competitivității agenților economici, deschizând noi</p>		

NESECRET 34 / 39

CONFORM CU ORIGINALUL *Adh*

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
FACULTATEA DE SOCIOLOGIE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ CATEDRA DE SOCIOLOGIE REFERAT «Evoluția situației demografice în lume și Republica Moldova »	2009	<p>perspective pentru o mai bună organizare a muncii și crearea de noi locuri de muncă. Totodată, se deschid noi perspective privind modernizarea serviciilor publice, a asistenței medicale, a managementului mediului și a unor noi căi de comunicare între instituțiile administrației publice și cetățeni. Accesul larg la educație și cultură - pentru toate categoriile sociale, indiferent de vârstă sau de localizarea geografică - poate fi de asemenea realizat cu ajutorul noilor tehnologii.</p> <p>Utilizarea largă a tehnologiilor informației și comunicațiilor și progresul către Societatea Informațională asigură creșterea economică în condiții de protecție sporită a mediului, accelerând reducerea consumului fizic în favoarea valorificării informației și a cunoașterii, deplasarea centrului de greutate de la investiții în mijloacele fixe la investiții în capitalul uman. În acest mod, Societatea Informațională integrează și <b>obiectivele dezvoltării durabile</b>, bazată pe dreptate socială și egalitatea șanselor, libertate, diversitate culturală și dezvoltare inovativă, protecție ecologică, restructurarea industriei și a mediului de afaceri.</p> <p>Schimbările majore din ultimii ani - creșterea exponențială a comunicațiilor mobile și a numărului utilizatorilor de Internet, contribuția sectorului TIC la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă, restructurarea companiilor și a business-ului în general pentru a beneficia mai eficient de noile tehnologii, dezvoltarea accelerată a comerțului electronic - susțin tranziția de la era industrială la cea post - industrială.</p> <p>Noile tehnologii digitale fac accesul, stocarea și transmiterea informației din ce în ce mai facile și mai accesibile. Disponând de informația digitală, aceasta poate fi transformată în noi valori economice și sociale, creând imense oportunități pentru dezvoltarea de noi produse și servicii.</p>	722	Preluare parțială / fără citare integrală

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>între generații". A fost prima dată când s-a sondat opinia guvernelor asupra nevoii și a utilității unei politici comune referitoare la evoluția demografică și la modul de soluționare a unor posibile efecte negative pe termen lung. Răspunsul guvernelor a arătat că nu este nevoie de o abordare comună la nivelul UE, de formularea unor politici comunitare și de crearea unui organism central care să gestioneze acest domeniu. Justificarea venea din faptul că realitățile demografice, economice și sociale diferă de la o țară la alta, astfel încât soluțiile nu pot fi decât individuale.</p> <p>Se estimează că în deceniile următoare numărul de decese și rata mortalității generale vor înregistra o creștere alarmantă. Se va modifica, de asemenea, și structura mortalității pe vârste. Ponderele deceselor la vârstele mai mari de 80 de ani este astăzi de 29% în România. În Franța, în anul 2003, ponderea deceselor înregistrate la populația de 80 de ani și peste a fost de 50%; reducerea mortalității pe vârste, în special la cele tinere și adulte, aflată la baza creșterii duratei medii a vieții, a majorat în mod constant proporția deceselor la vârstele avansate. Până în anul 2050, ponderea deceselor la populația de 80 de ani și peste ar ajunge și în România la o valoare similară cu cea din Franța - 53%. Conform studiilor, durata medie a vieții ar putea ajunge la nivelul-limită de 100 de ani în jurul anului 2300, iar cele mai ridicate valori ar urma să se înregistreze în Suedia (97,2 ani), Spania (97,0 ani), Franța (96,9 ani). Valoarea estimată pentru România este de 94 de ani. Situația demografică actuală și cea care se prefigurează pentru deceniile următoare, mult mai dramatică, au drept cauză majoră scăderea natalității, respectiv a fertilității. Nivelul fertilității este scăzut și în cele mai multe dintre țările europene dezvoltate, iar în câteva dintre ele - Germania, Italia, Grecia, Spania - valoarea este identică cu cea din țara noastră. Potrivit prognozelor demografice ale Diviziei de Populație a Națiunilor Unite, dacă actualele valori ale fertilității și migrației ar rămâne constante, singurele țări în care nu s-ar înregistra un declin al populației pînă în anul 2050 ar fi</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
BIOTERORISMUL	2010	<p>Albania, Irlanda, Islanda, Danemarca, Finlanda, Franța, Luxemburg, Malta, Norvegia, Olanda, Portugalia, Marea Britanie și Suedia. În patru dintre aceste țări - Danemarca, Suedia, Marea Britanie și Franța - chiar dacă numărul populației din 2050 nu ar fi mai mic decât cel din 2005, declinul demografic s-ar instala în a doua jumătate a perioadei.</p> <p>Declinul demografic nu este o problemă specifică doar României - în țările vecine (Ucraina, Moldova, Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Ungaria) populația este în declin determinat, în cea mai mare parte, de scăderea naturală a populației. Această componentă este consistent mai mare în Ucraina și Bulgaria. Rata natalității și cea a fertilității au valori foarte apropiate în toate cele șase țări. Mortalitatea infantilă are valori apropiate de cele din țările dezvoltate doar în Ungaria, Serbia și Muntenegru. România continuă să aibă cea mai ridicată mortalitate în primul an de viață al copilului. Speranța de viață la naștere are valori mai ridicate și echilibrate în România, Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Ungaria și este mai scăzută în Ucraina și Moldova.</p> <p>Cu totul alta este situația în unele țări de pe continentul african. Explozia demografică amenință să aducă regiunea la cel mai scăzut nivel de sărăcie. Spre exemplu, populația Ugandei se va dubla până în 2025, ajungând la 56 de milioane, iar la jumătatea secolului Uganda ar urca pe locul 12 în clasamentul celor mai populate țări, având 130 de milioane de locuitori, mai mult decât Rusia sau Japonia. În această țară, nivelul fertilității este extrem de ridicat, situația fiind neschimbată de mai mult de 30 de ani. O femeie naște în medie șapte copii și mai puțin de una din cinci folosește metode contraceptive. Jumătate din populația țării are sub 15 ani și foarte curând va atinge vârsta fertilității. Problema exploziei demografice nu atingează însă numai Uganda. Până în 2050, Ciad, Mali, Guineea Bissau, Liberia, Nigeria, Burundi sau Malawi - țări aflate printre cele mai sărace din lume - își vor tripla populația. Aproape un sfert din populația lumii va fi, prin urmare, concentrată în Africa.</p> <p>Deși unii specialiști în domeniu consideră că probabilitatea</p>	304	Preluare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Locotenent colonel Ilie PENTILESCU</p> <p><a href="http://www.revista.forter.ro/2010_1/v06-arm/04.htm">http://www.revista.forter.ro/2010_1/v06-arm/04.htm</a></p>		<p>producerii unui atac bioterorist de amploare este scăzută, Louis Pasteur spunea, încă din secolul trecut, că „Șansa surâde minților pregătite”. Cunoașterea legată de bioterorism poate întări capacitatea specialiștilor din domeniul medical de a recunoaște precoce și de a acționa adecvat, conform planurilor instituționale de bioterorism. Pregătirea pentru bioterorism implică educarea echipelor de îngrijiri medicale, încorporarea planurilor instituționale în planuri de urgențe și dezastre naționale, cooperarea și comunicarea între spitalele de boli infecțioase și departamentele de sănătate publică.</p> <p>Cele mai utile modificări ale politicilor internaționale de combatere a bioterorismului trebuie să fie făcute în sensul strângerii de informații cu toate mijloacele disponibile, schimbului de informații, analizei informațiilor și al evaluării amenințărilor. Din păcate, cooperarea juridică internațională împotriva bioterorismului rămâne extrem de redusă la nivel global.</p> <p>Unii autori consideră necesar să fie conceput un protocol pentru raportarea și investigarea incidentelor de biosecuritate în cazul unui atac cu arme biologice, dar și în cazul de pierdere a substanțelor, materialelor infecțioase și a unei civități neautorizate.</p> <p>O trăsătură specifică a atacurilor teroriste neconvenționale este aceea că ele „renunță la imediatul spectacular: nici orașe spulberate, nici milioane de morți dintr-odată. Mai insidioase, ele folosesc viața contra vieții, lovind lent, insesizabil, orbește, imprevizibil. Nici nu au nevoie să fie foarte distrugătoare pentru a dezorganiza o țară. Este suficient efectul de panică pe care-1 produc și care fac din ele o redutabilă armă psihologică. Câtă vreme, de exemplu, antraxul n-a făcut decât patru morți în SUA, în octombrie 2001, farmaciile au fost luate cu asalt, milioane de persoane au luat antibiotice, Camera Reprezentanților a fost evacuată și trierea corespondenței a fost grav perturbată. De fapt, părerea majorității specialiștilor este că teroriștii, prin panica generată, sunt convinși că vor atrage atenția asupra cauzei pentru care luptă, într-o măsură</p>		parțială / integrală fără citare

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		mai mare decât printr-un atac convențional".	TOTAL 10442	

*edh*  
CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET 39 / 39